

Хвала на Бога свѣтлаго принасяха

Стражаритѣ като чуха гласъ ясенъ
И толковъ чюдна сладка пѣсенъ.

На сждника скоро обадиха
И Святаго Теодора набедиха

Тогава сждника скоро се завтече
И тъмничния ключъ като извлече

Отключи и тъмницата отвори,
Но оле чудо: Що се тогасъ стори:

Ангелитѣ, които отъ по негрѣдъ пѣли
Тогава се вжтръ вече не видѣли.

Сждника се уплаши и на вѣнъ излезе
У тѣхъ отиде и въ кѣщи влезе.

И като премина нощта тъмна
А на сутринята добре катъ съмна

Сждника седна на сждницата
Рече да доведатъ Теодора отъ тъмницата

Като го доведоха почна да го подструва
И така излеко да му хуртува:

„Послушай ме и жерва принеси
„Да станешъ предъ сички хора великъ днесъ!“

Но Святеца никакъ не му мѣдчи,
Но изведнѣжъ тѣй му прогълчи:

„О сжднико, ако щещъ въ огъня ме гори
„Ето готовъ съмъ това го стори.

„Ако щещъ съ ножъ ме сечи
„Ако щещъ и на конъ ме влечи;

„На звѣрове ме дай да ме ядатъ
„Съ маждракъ нака мене прободатъ,

„Господъ мой пакъ ще ме стърве
„Загуй не се кланямъ на други богове“.

Тогасъ мжчительтъ рече да го окачатъ
И съ такива мжки да го измжчатъ